

vil ingen Foranstaltning finde i den Retning, det ærede Medlem ønsker. Jeg skal tillade mig at sige det ærede Medlem, hvad Hemmeligheden var med Hensyn til den Nytt, det gjorde Banken at have denne Del af Aktiekapitalen ude; det forekommer mig dog at maatte betragtes som en Fordel for Hypothekbanken og som naturligt og rigtigt, at Bankraadet uden videre kan indkalde ny Kapital, uden at skride til den Banffeltighed, der er forbunden med ny Aktietegning, Generalforsamling o. s. fr. Det er Forfjellen imellem den Realitet, det ærede Medlem anfører, og den, vi ville have; og det forekommer mig, at Fordelelene ere afgjorende paa den Fremgangsmaades Side, vi have brugt. Det ærede Medlem advarede meget imod at lade Banken gjøre Forretninger i Slesvig, og han talte om Banffelighederne ved Panteforholdene i Slesvig, og at disse skulde umuliggjore med Sikkerhed der at gjøre Forretninger. Jeg tror, at det var meget uberettiget af det ærede Medlem; thi hvis dette var Tilfældet, havde blandt Andet den danske Lovgivningsmagt og navnlig de af os, der have haft med de finansielle Sager der at gjøre, ikke opfyldt vor Pligt i de senere Aar. Det er bekendt, hvorledes et Institut, der ganske særlig har staaet under Statens Tilfyn, og hvor der har været ganske speciel Grund til, at det maatte være af Bichtigkeit at have en fast og rigtig sikker Anbringelse af Pengene, at vi der i de senere Aar have fundet det rigtigt — og fundet, at det paa den forsvareligste Maade af Verden kunde gjøre det — at anbringe ikke ubetydelige Midler i de Giendomme, som der her er Spørgsmaal om, og jeg skal ikke tale om, at Kreditforeninger her i Landet tilbels have været baserede paa at arbejde i Slesvig. Jeg tror, at de Angreb, der ere skete paa de slesvigfse Panteforhold, ikke ere rigtige. Der kan være særlige Hensyn at tage, særlige Foranstaltninger at træffe, men jeg er overbevist om, at hvis Noget nærer Tvivl, er der Ingen, der er villigere end det ærede sagkyndige Medlem fra de tidligere slesvigfse Distrikter til at bekræfte, at man meget godt der kan træffe de fornødne Sikkerhedsforanstaltninger. Det ærede Medlem sagde, at saa kunde man godt gaa

høle Verden rundt, men hertil vil jeg sige, at der dog i disse Distrikter, hvor Forholdene i visse Henseender i særlig Grad ligne Forholdene i Kongeriget, ikke ligefrem er nogen Umulighed for at anvende den kongerigfse Lovgivning med Hensyn til Taxationer til Brug ved Ublaån af Umyndiges Midler, ligesom der jo ogsaa vel vilde kunne være Tale om at benytte flere tilsvarende Bestemmelser, som findes der. Jeg kan ikke negte, at det forekommer mig, at Forholdene her netop ere saaledes, at det vil have stor Interesse ogsaa for selve Banken og for dem, der bryde sig om Garantier, om man slog den Garanti fast, som den høitærede Minister har antydet og i det Mindste forbeholdt sig, nemlig Tilfyn gennem en Kommissarius. Det er den eneste Maade, hvorpaa man virkelig kan sikke sig det, som det her gjælder om, at Ublaån i Giendommene finder Sted paa forsvarelig Maade. Det er blevet sagt, at den Bestemmelse, som de Herre foreslaa, at der skal træde i Stedet, gif ud paa, at det skulde være Folk selv, der udøvede Tilfynet. Men hvorledes kan Publikum udøve Tilfyn med alle de individuelle, over et stort Areal, store Territorier, forskjellige Kommuner, over en meget omfattende Kredss foretagne Forretninger? Den, der skal kunne dømme, maa jo dog kunne have Tilfyn med de individuelle Forretninger, og jeg kan ikke se, at Tilfynet, naar man vil have et stadigt, virksomt Tilfyn, kan føres paa anden Maade end ved denne Kommissarius. — Saa kom det ærede Medlem til at omtale disse fremmede Bankraadsmedlemmer; mig forekommer det ikke, at være noget Fremfrit, at man paa den Maade vil isolere sig fra Udlandet med Hensyn til Forretningerne. Det forekommer mig snarere at være det Samme som at gaa tilbage; og jeg tror ikke, at den Sammenligning paa nogenfomhelst Maade holder Stif, der blev anstillet med Rumænien, hvor det var store Pengeinteresser, der bleve uforfvarlig behandlede. Skulde vi særlig tale om de politiske Forhold, tror jeg virkelig, at der snarest dog kunde være en Mulighed for, at det ogsaa der nærmest kan have nogen Interesse for os paa en ordentlig og forstandig Maade